

[Ivar Hansen]

mindre virksomheder at etablere sig i lokale samfund. Alt for mange planlægningskrav og miljøkrav forhindrer, at nye virksomheder kan etableres. For venstre er det af afgørende betydning, at disse problemer løses, således at beskæftigelsen kan forbedres de steder, hvor folk bor. Vi har intet at vinde ved en fortsat centralisering af det danske samfund.

Spørgsmålet om en forbedring af formidlingen af arbejde er også aktuelt, og samtidig mener vi også, det er aktuelt at overveje, hvordan en række administrative byrder kan overdrages fra virksomhederne, hvor de nu virker som en byrde på mange områder.

Der er også spørgsmålet om ansættelse af lærlinge og EFG-praktikanter. Vi mener, at en række bureaukratiske hindringer på det område forholdsvis let kan bringes af vejen.

De fleste er ganske givet ikke klar over, at et meget stort antal virksomheder går ned-om og hjem eller starter hver dag. Desværre er der i øjeblikket flest, der lukker. Den udvikling skal også vendes. Venstre har tidligere her i folketinget fremsat forslag om en langt bedre og mere positiv iværksætterpolitik. Vi vil sige: lad os se nærmere på de forslag, vi tidligere har fremsat, som kan være til gavn for iværksætterne.

Afslutningsvis vil jeg gerne fremhæve et element fra investeringsredegørelsen, som finansministeren allerede udførligt har kommenteret. Regeringen har sat som målsætning for en sanering en fjernelse af en lang række reguleringer og barrikader eller forhindringer og vanskeligheder i samfundet for virksomhederne. Regeringen har som målsætning for denne sanering, at regler og forskrifter skal gøres mere overskuelige, således at virksomhedernes dispositionsfrihed dermed bliver øget. Der er altså lagt op til, at samtlige administrative forskrifter gennemgås, at monopolloven lempes, at reglerne på arbejdsmiljølovområdet lempes, at bygningsreglementet gennemgås, og at miljø- og planlovgivningen forenkles.

Jeg tror, at sådanne afreguleringer i virksomhederne sammen med de skattepolitiske initiativer har en langt større betydning end mange andre beskæftigelsesforanstaltninger. Når vi taler om beskæftigelsen, er det særlig relevant at sammenligne dette middel med de gængse, som vi har oplevet i de senere år. Igen har vi et eksempel på, at den nye regering vil gøre tingene på en anden måde, og i

realiteten er der jo meget, der skal ændres, hvis erhvervsklimaet afgørende skal forbedres.

Til gengæld tror jeg, vi kan sige som vores udgangspunkt i venstre, at lykkes det, vil det i høj grad gavne beskæftigelsen – langt mere end de beskæftigelsesplaner, dette folketing i de senere år har været præsenteret for.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

For at hr. Ivar Hansens krigeriske opblæsthed ikke skal stå upunkteret hen i et længere tidsrum, føler jeg mig nødsaget til at gøre én bemærkning til hr. Ivar Hansen.

Når hr. Ivar Hansen kritiserer den tidligere regerings beskæftigelsespolitik og beskæftigelsesindsats, bør han ikke overse det forhold, at Danmark – bortset fra Irland – er det eneste EF-land, der krisen igennem, i hvert fald siden 1975, har øget sin beskæftigelse. Med én eneste undtagelse er det sket i hvert eneste år. Det var året 1980-81, hvor vi i lighed med en lang række andre lande gjorde det, som den nuværende regering nu lægger op til som en egentlig strategi, nemlig kombinerede en stram indkomspolitik med store finanspolitiske stramminger. I det år tabte vi arbejdspladser. Det, vi er nervøse for, er, at det er det, der vil ske i foråret 1983 og 1984. Det er en alvorlig svækkelse af selve beskæftigelsen og fortabelse af arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Det er rigtigt, at vi igennem en årrække har kunnet glæde os over, at flere og flere er kommet i arbejde, men det hindrer jo ikke, at arbejdsløsheden fortsat er steget og steget. Jeg husker adskillige debatter her i folketinget, hvor såvel hr. Svend Auken som arbejdsminister og andre ministre fra tidligere socialdemokratiske regeringer har lagt omfattende planer frem, og hvor man også har ment at kunne dokumentere, at det i høj grad ville forbedre beskæftigelsen. Man har oven i købet sat meget konkrete tal på. Alligevel har vi måttet konstatere en udvikling, hvor flere og flere i realiteten har været uden job i forhold til det antal, der ønskede at have det. Derfor synes jeg, hr. Svend Auken burde indse, at de hidtidige foranstaltninger har